

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exegesis

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](#)

Christianus effusus est tanquam aqua, Ps. 79. v. 3.

Hæc est fors Ecclesiæ veræ & omnium ejus membrorum. Christus enim Sponsus est sanguinum, Exod. 4. v. 25.

III. *Impulsivarum vanitas, ut sunt*

1. *Veri Dei ignoratio.* Hoc facient vobis, inquit Christus, quia nec Patrem meum, nec me agnoscunt. Hic est fons istius crudelitatis. Si enim Deum verè agnoscerent, amicos eos tali odio non prosequerentur. Non igitur ex Deo sed ex Diabolo sunt, qui homicida est ab initio, Joh. 8. v. 44.

Hoc ipsum debet nobis animum addere in persecutionibus. Patimur ab illis, qui verum Deum non agnoscunt, quid ergo possunt nobis nocere? Agnitionem & gratiam Dei

nobis non eripient. Ipsí contrà sedent in tenebris ignorantiae, ex quibus in aternas olim tenebras detrudentur, quæ omnibus crudelibus & tyrannis præparatae sunt, Apoc. 21. vers. 8.

2. *Cultus accepti imaginatio.* Quia enim nesciunt, quo cultu Deus honorandus sit, ipsi sibi imaginantur cultum, & scelerá pro virtute, persecutionem pro propagatione Ecclesiæ, deformationem pro reformatione habent, prout Spiritus furoris & homicidii ipsis dictat, qui solet se transformare in angelum lucis, 2. Cor. 11. v. 14. sed in extremo iudicio videbunt in quem pupugerunt, Apoc. 1. v. 7. stabunt enim tunc justi in magna constantia adversus eos, qui angustaverunt ipsis, &c. Sap. 5. v. 1.

Feria I. Pentecostes.

Evangel. Joh. 14. v. 23. 31.

Noachus tempore diluvii columbam emittebat, ut experiretur, nra aquæ imminutæ essent, quæ redibat circa vesperam portans folium olivæ in ore suo, ex quo Noahus colligit, aquas diluvii & iram Dei cessasse, Gen. 8. v. 11.

In hac historia pulchra figura beneficiorum pentecostalium nobis ob oculis ponitur. Spiritus Sanctus est columba illa coelestis, & sub specie tali in baptismo Christi apparuit, Matth. 3. v. 16. hac columbam Deus emittit hodie ex arcu cœli, & visibiliter effundit super Apostolos, ut afferat folium olivæ, quo gratia Dei obsignatur adhuc in omnibus fidelibus, ne dubitet amplius, sed certò sibi persuadeant, Deum reconciliatum esse per mortem filii, Rom. 5. v. 10. Unde

festum hoc à Veteribus Festum amoris appellatum est, cuius arrham hodie accipimus, quæ est Spiritus Sanctus, Eph. 1. v. 14.

Hæc omnia fuisus pertraetabimus ex prælecta pericope, cuius duas partes constituimus.

- I. Exhibit veri Christiani indicia.
- II. Inhabitantis Spiritus S. beneficia.

J.J.

EX E G E S I S.

Cum olim super montem Sinai descendurus, & legem promulgatus erat Dominus, præcepit Mosi, ut sanctificaret populum, Exod. 19. v. 10. quod si verò Israëlitæ opus habuerunt sanctificatione ad legem audiendam in Pentecoste veteri: multò magis

magis Christiani in Pentecoste nova sanctificare se debent, ut Spiritum S. accipient, qui non habitat in polluto corpore, Sap. i. v. 4. Quantum enim discriimen est inter Legem & Evangelium: tantum etiam discriimen est inter Pentecosten V. & N. Testamenti. Lex iram operatur, Rom. 4. v. 15. Evangelium gratiam & salutem, Rom. i. v. 16. Lex per Mosen data est, gratia & veritas per Christum facta, Joh. i. v. 17. sic etiam Pentecoste vetus, quæ legem offert, pertinet ad servitutem, nova ad libertatem, Gal. 4. vers. 24. non enim accipimus Spiritum servitutis iterum in timore, sed Spiritum adoptionis filiorum, Rom. 8. v. 15.

Duo verò potissimum requiruntur ad sanctificationem hanc pentecostalem, quæ in principio Evangelii Christus exprimit.

I. *Sincera Christi adamatio.* Nam si quis diligit me, inquit Salvator, ad eum veniemus. Qui igitur Spiritum S. accipere desiderat, Christum diligat necesse est, à quo mittitur. Hæc est nota characteristica omnium discipulorum ejus, Joh. 13. v. 35. ipse prius dilexit nos, i. Joh. 4. v. 19. & cum adhuc peccatores essemus pro nobis mortuus est, Rom. 5. v. 8. Quidni igitur flamma charitatis Christi scintillam aliquam reciproci amoris in nobis excitet? Certe Christum diligere plus est quam omnia scire, Eph. 3. v. 19. qui verò ipsum non diligit, anathema sit, i. Cor. 16. v. 22.

Diligendus autem est I. *Cordialiter*, ut nihil ipsi præferamus in toto mundo, qui enim plus amat patrem & matrem, quam me, inquit Christus, me non est dignus, Luc. 14. vers. 26. II. *Totaliter*, ut non tantum Christum, sed & membra ipsius, id est, proximum amemus. Si quis enim dixerit, quoniam diligo Deum, & fratrem suum

oderit, mendax est, i. Joh. 4. v. 20. III. Finaliter, non enim sufficit in prosperis incipiisse, sed pergendum est in adversis, & ad finem perseverandum, si salutem æternam consequi velimus, Matth. 10. v. 22.

II. *Verbi divini observatio*, vers. 23. 24. si quis enim diligit me, inquit Christus, sermonem meum servabit. Hæc duo articulimè coherent, & nullo modo divelli possunt. Qui enim habet mandata mea, & servat ea, ille est qui diligit me, inquit Christus Johan. 14. v. 21. & Johannes 1. cap. 5. vers. 3. Hæc est charitas Dei, ut mandata ejus custodiamus.

Servamus autem sermonem Christi

1. *Audiendo*, Joh. 10. v. 27. c. 8. v. 47. ex auditu enim fides, Rom. 10. v. 17.

2. *Retinendo*. Auditus exterior non sufficit, sed requiritur insuper pia meditatio & conservatio, μήποτε παραχρέων, ne effluat iterum quod in concione audivimus Ebr. 2. v. 1.

3. *Faciendo*, si prixin conjugamus. Non enim auditores legis justi sunt apud Deum, sed factores justificabuntur, Rom. 2. v. 13. Jac. 1. v. 22.

Probet igitur se quilibet ex hisce regulis, num Christum diligat. Omnes quidem videri volunt, sed si rem ipsam spectes, nulla plerumque oris est professio, æs sonans, cymbalum tinniens, i. Corinth. 13. v. 1. hypocrita nominis divini imaginatio, Matthæi 7. v. 21.

De Secundo.

R Estat ut de beneficiis Spir. Sancti etiam aliquid dicamus, quæ Christus subnectit, ut charitatem hanc & observacionem sermonis sui nobis eo citius pertrudeat. Sunt ea

I. Et cr-